Nr. 26. 1930.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 36.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

KATOWICE, sobota, dnia 28 czerwca 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 kwietnia 1930 r.

W sprawie zmiany rabatu handlowego dla sprzedawców soli.

Na zasadzie §§ 4 i 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 1043) zarządzam co następuje:

§ 1. Rabat handlowy ustala się:

a) dla wolnych składów na 3% ceny sprzedażnej soli za sprzedaż z wolnego składu hurtowniom; 4% za sprzedaż detaliczną z wolnego składu drobnym odbiorcom i 1% od przesyłek soli, dostarczonej hurtowniom na zamówienie wolnego składu bezpośrednio z salin;

b) dla hurtowni znajdujących się w miejscowościach, w których czynne są wolne składy soli 3%; dla hurtowni odległych do 5 km od najbliższej stacji kolejowej 4½%; dla hurtowni odległych ponad 5 do 10 km od najbliższej stacji kolejowej 6½%; dla hurtowni odległych ponad 10 do 15 km od najbliższej stacji kolejowej 7½%; dla hurtowni odległych ponad 15 do 20 km od najbliższej stacji kolejowej 8%; dla hurtowni odległych ponad 20 km od najbliższej stacji kolejowej 9%;

c) dla drobnych sprzedawców na 10%.

Oznaczone wyżej normy rabatu handlowego oblicza się od ceny sprzedażnej soli bez względu na gatunek.

§ 2. Hurtowniom odległym od stacji kolejowej ponad 17 km i pozbawionym dogodnej komunikacji kołowej przysługuje prawo uzyskania, na wniosek izby skarbowej, powiększenia rabatu handlowego przez przyznanie bonifikaty zwiększonych kosztów przewozu kołowego co najwyżej do wysokości 50% tych kosztów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1930 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 17 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 766).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) Ignacy Matuszewski.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 15, z dnia 26 maja 1930 r.

Obwieszczenia urzędowe.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1930 r.

w sprawie zawieszenia wymiaru i poboru podatku od kapitałów i rent.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wątpliwościami, jakie powstały przy stosowaniu ustawy z dnia 16 lutego 1930 r o ulgach podatkowych dla kapitałów (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 67) — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że powyższą ustawą zawieszony został, z dniem 1 stycznia 1930 r., wymiar i pobór podatku od kapitałów i rent od przychodów, wymienionych w art. 2 ustęp 1, 2 i 3 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 517). Wspomniane zatem przychody, jeżeli biegną od dnia 1 stycznia 1930 roku nie pddlegają opodatkowaniu, natomiast przychody, które biegną do dnia 31 grudnia 1929 roku włącznie, podlegają podatkowi od kapitałów i rent, chociażby nawet ustawowy termin płatności przypadał po dniu 1 stycznia 1930 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) W. Koszko.

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Min. Skarbu Nr. 15, z dnia 26 maja 1930 r.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
L. B. G. 1421/2.

Katowice, dnia 28 maja 1930 r.

OGŁOSZENIE

dotyczące opłaty stemplowej od podania o wydanie kuponów od papierów wartościowych złożonych w kasach państwowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem Nr. O. B. 3933 z 9. V. 1930 r. w sprawie powyższej oznajmiło zgodnie okólnikiem Ministerstwa Skarbu, że podanie o wydanie kuponów od papierów wartościowych, złożonych jako depozyt w kasie państwowej na zabezpieczenie należności Skarbu Państwa ((należności mogącej wyniknąć z umowy zawartej ze Skarbem Państwa, należności z tytułu podatku spożywczego, cła i t. d.), nie podlega opłacie stemplowej, a mianowicie na mocy art. 141 (punkt 13) ustawy z dnia 1. lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

(—) Piechaczek,
p. o. Kierownika Wydziału BG.

(Przedruk z Gazety Urzędowej Woj. Śl. Nr. 20, z dnia 16 czerwca 1930 r.

Komunikaty.

Różnica dodatku mieszkaniowego z r. 1928.
Odpowiedź na zapytanie:

Okólnik Min. Skarbu z 14 lutego 1930 roku l. dz. III 310/1/30 do wszystkich władz centralnych zawiera w tej kwestji wyraźne rozstrzygnięcie, a mianowicie, że miarodajną przy obliczaniu różnicy dodatku mieszkaniowego za rok 1928 jest grupa uposażenia, stan rodzinny (prawo do dodatku ekonomicznego) i miejsce służbowe danej osoby w lutym 1930.

Chociaż zatem urzędnik ożenił się dopiero w r. 1929 czy 1930 t. j. do lutego 1930 r. włącznie, to otrzymuje różnicę dodatku mieszkaniowego, tak jak żonaty. Analogicznie otrzymuje dodatek ten według wyższej grupy uposażenia oraz według większej lub mniejszej miejscowości, o ile w tym względzie nastąpiła zmiana w tym czasie.

IV.

W kwestji, czy przy konkubinacie zachodzi publiczne zgorszenie, uzasadniające wkroczenie władzy policyjnej na podstawie § 10 tyt. 17 część II pruskiego Ogólnego Prawa Krajowego miarodajną jest opinja publiczna, na danym terytorjum, a do ustalenia opinji, jak z natury rzeczy wynika — powołana jest miejscowa władza administracji ogólnej (18. 10. 1929 r. L. Rej. 2926/27 i 1927/28).

(Wyciąg z „Wiadomości Samorządowe" z dnia 1 czerwca 1930 r. Nr. 11 str. 173).

V.

Czas trwania prawa użytkowania wody, stwierdzonego na zasadzie art. 253 ust. drugi ustawy wodnej, jest określony w samym tym przepisie, a wobec tego nie jest dopuszczalne ograniczenie tego prawa orzeczeniem władzy na pewien czasokres) 13. 9. 1929 r. — L. Rej. 2890/27.

(Z Przeglądu Prawa i Admin.)

VI.

Określenie „nieżonaty lub niezamężna" użyte w art. 26 ustawy o podatku dochodowym

poz. 411/925) Dz Ust.) obejmuje również wdowców i wdowy.

(Wyrok N. T. A. z dnia 19 października 1929 r. L. Rej. 3004/27).

VII.

Dla stwierdzenia niezamożności, jako warunku do uzyskania na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. poz. 672) paszportu ulgowego na wyjazd zagranicę celem leczenia się, może mieć istotne znaczenie prawo żądania utrzymania od krewnych w linji prostej, służące danej osobie na zasadzie §§ 1601 i 1602 niemieckiego kodeksu cywilnego.

(Wyrok N. T. A. z dnia 18 września 1919 r. L. Rej. 763/29).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o urzędowem badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju.

(Ciąg dalszy)

§ 4.

Przy badaniu narządów oddechowych lekarz weterynaryjny (oglądacz) winien mieć na uwadze, że przyśpieszone lub utrudnione oddychanie przy znacznem rozszerzeniu nozdrzy, silnem poruszaniu skrzydełek nosowych i ostro uwidaczniających się ruchach słabizny, a także wypływ z nosa, kaszel, zwłaszcza głuchy i stłumiony, bolesny lub chrapliwy wskazują na schorzenie płuc lub inne poważniejsze choroby.

§ 5.

Cuchnący, ropny lub posokowaty wypływ z pochwy lub z dolnego kąta szpary sromowej wskazują na choroby macicy. Należy jednak mieć na uwadze, że wypływ z pochwy może mieć również miejsce u zwierząt zdrowych (załącznik Nr. 1 pkt. 5). Na wypływ z pochwy wskazywać może również zabrudzenie ogona.

§ 6.

Przy badaniu poszczególnych gatunków zwierząt należy zbadać ze szczególną uwagą te narządy, w których najwięcej uwidocznione są objawy chorób właściwych tym zwierzętom.

Przeoczenia przy badaniu przed ubojem chorób zwierzęcia połączonych z zaburzeniem w ogólnym stanie zdrowia i podwyższoną ciepłotą ciała, w szczególności zaś przy schorzeniach narządów rodnych, przewodu pokarmowego, stawów, kości, racic i pępowiny mogą spowodować niebezpieczne zachorowania ludzi, którzy spożyli mięso z takiego zwierzęcia, zwłaszcza, że u zwierząt dotkniętych takiemi chorobami niekiedy po uboju nie zauważa się żadnych zmian lub tylko nieznaczne.

§ 7.

Przy badaniu bydła rogatego należy zwracać szczególną uwagę na następujące objawy:

a) gorące obrzęki w różnych miejscach powierzchni ciała—przy ciężkich chorobach zaraźliwych, a mianowicie przy wągliku, szelestnicy, zarazie dziczyzny i bydła rogatego i t. p.;

b) zimne, ciastowate obrzęki na podgardłu połączone z dusznością—przy przenikaniu obcych ciał z żołądka do jamy piersiowej;

c) kulawiznę — przy pryszczycy, schorzeniach kości, stawów i racic; kulawizna wymaga w każdym wypadku dokładnego zbadania racic;

d) ślinienie lub mlaskanie, pęcherze lub wrzody na błonie śluzowej jamy gębowej—przy pryszczycy i księgosuszu;

e) twarde guzki w języku lub twarde obrzmienie całego języka albo szczęki — przy promienicy;

(dalszy ciąg nastąpi).

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzeczpl. Polskiej Nr. 32 z dnia 17 maja 1929 r.)

Magistratowi w Mysłowicach oraz poszczególnym Urzędom gminnym przypominamy odnowienie abonamentu „Gazety Urzędowej" za III kwartał 1930 roku tak własnego jak poszczególnych zapisanych w danej gminie prenumeratorów.

Przy tej sposobności ponownie prosimy o zainteresowanie się rozpowszechnianiem „Gazety Urzędowej", którą z obowiązku powinien abonować każdy przemysłowiec, kupiec, rzemieślnik, restaurator i właściciel domu, aby być stale informowanym o wszystkich aktualnych ustawach, zarządzeniach władz i t. t. p.

W ostatecznym terminie do dnia 30 czerwca należy nadesłać do Administracji „Gazety Urzędowej" dokładne zapotrzebowanie na III kwartał 1930 r. z podaniem ilości egzemplarzy potrzebnej dla każdej gminy razem z zapisanymi prenumeratorami, celem ustalenia nakładu Gazety.

Administracja Gazety Urzędowej.

Druk. J. Eichborn, Katowice.